Nr. 73. Lwów, 30 Marca 1877 — Piątek. Rok II.

KRONIKA CODZIENNA

Wychodzi codziennie z wyjątkiem poniedziałków i dni poświątecznych o godzinie 7 rano.

Redakcja przy ulicy Sobieskiego, l. 4., gdzie sklep J. S. Jurgensa.

Administracja *pod l. 2, ulica Sobieskiego.*

INSERATY obliczają się po 6 ct. od miejsca jednego wiersza (petitu)

Listów niefrankowanych nie przyjmuje się. Manuskryptów nie zw[illegible]

Prenumerata miejscowa wynosi:

miesięcznie . .	1 złr.	10 ct
ćwierćrocznie .	3 „	30 „
półrocznie . .	6 „	60 „
rocznie. . . .	13 „	— „

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi:

[illegible]e. . . .	16 złr.	— ct.
[illegible]e . .	8 „	— „
[illegible]e .	4 „	— „
[illegible] .	1 „	35 „

Nume[illegible]zy 6 centów.

Zaproszenie [illegible]umeraty.

Z dniem 1. k[illegible] rozpoczyna się drugi kwartał. Pr[illegible]ata na „Kronikę Codzienną“ wynos[illegible]

na prowincji z [illegible]esyłką pocztową:

za kwiecień, maj [illegible]czerwiec	4 złr.	— c.
za kwiecień . .	1 „	35 „

We Lwowie:

za kwiecień, maj i czerwiec	3 złr.	30 c.
za kwiecień . .	1 „	10 „

Prosimy o wczesne nadesłanie przedpłaty, ażeby jeszcze prz[illegible] dniem 1 kwietnia można uregulowa[illegible] nakład i ekspedycję. Prenumerować [illegible]ożna od 1 i 15 każdego miesiąca.

☛ Najdogodniej przesyłać pieniądze przekazem pocztowym.

☛ Razem z prenumeratą na „Kronikę Codzienną“ można [illegible]syłać przedpłatę n[illegible] humorystyczne „Szczutek,“ [illegible]0 ct. kwartalnie.

Prosimy o w[illegible]zne wypi[illegible]ie n[illegible]zwiska i poczty.

Z administracji „Kroniki Codziennej.“

Reprezentacja Galicji
w centralnej komisji austrjackiej dla wystawy paryskiej.

Dziennik urzędowy ogłosił niedawno nominacje członków centralnej komisji państwowej dla wystawy powszechnej mającej odbyć się w przyszłym roku w Paryżu. Komisja ta składa się ogółem ze 174 członków, a pomiędzy tymi znajduje się oprócz trzech reprezentantów naszych izb handlowo-przemysłowych pp. Weigla z Krakowa, Bodyńskiego ze Lwowa i Kallira z Brodów, którzy mają tam niemal znaczenie [illegible]onków z głosem wirylnym — [illegible]ko dwóch Polaków — mianowi[illegible] hr. Włodzimierz Dzieduszycki i Matejko.

Bardzo nam to miło że wybór rządu padł właśnie na takich mężów, jak powyżej wymienieni. Mniemamy jednakże, iż nikt nas nie posądzi o przesadzone pretensje, jeżli ośmielimy się twierdzić, że p i ę c i u naszych na 174 członków komisji państwa w którem kraj nasz zajmuje 26% obszaru, a niemal 28 procent co do liczby ludności — a zatem pod jednym jak i pod drugim względem w i ę c e j j a k c z w[illegible]tą c z ę ś ć, to trochę za mało!

Nie przeczymy, że udział Galicji w powszechnej wystawie światowej nie może być tak ożywiony, jak n. p. Wiednia, Czech i Morawy, i nie przywiązuj[illegible]et do tego wiele znaczeni[illegible], ażeby reprezenta[illegible]ju w centralnej kom[illegible] naszego kraj[illegible] miała być zbyt l[illegible] wystawowe[illegible] posunięta [illegible]czną. Lecz skromność [illegible]anice nie [illegible] nawet do najdalszych [illegible] zupełnie [illegible]dozwala nam wyrzec [illegible]sięj sprawy [illegible] wszelkiego głosu w[illegible]nych stosie, która dla ekonomi[illegible]cale doniosunków naszego kraju [illegible]czenie. Gdy się może przybrać [illegible]ntów naszego zaś liczba reprezent[illegible]kładzie państwa kraju stanowi w s[illegible]ystawy pa[illegible]ej [illegible]zaledwie [illegible] dla [illegible] trzydziest[illegible] piątą część ogólnej liczby jej członków, gdy oprócz tego tak są ci członkowie z Galicji dobrani, że a n i j e[illegible]den [illegible] n i e m i e s z k a w e W i e d n i u, to jakichże można spodziewać się rezultatów z ich czynności w komisji — nawet pomimo to że jeżeli nie wszyscy, to przynajmniej większość tych mężów, gdy tego dobro publiczne i honor kraju wymagają, nie wahałaby się nie tylko sto — ale nawet i tysiącmilową podróż podjąć.

Jeżeli w centralnych sferach rządowych panuje może przekonanie jakoby wystawa paryska dla Galicji nie miała żadnej doniosłości, to rzeczywiście dziwić się temu należy. Gdy bowiem Wiedeń i parę fabrycznych prowincyj zachodnich spodziewa się tam wystąpić z wyrobami swojego przemysłu, czynią to dla tego, ażeby zjednać odbyt dla tych wyrobów, i liczą w tem głównie na Wschód, gdyż na Zachodzie przemysł austrjacki w żadnej gałęzi nie może występować do współzawodnictwa z wyrobami przemysłu francuskiego, angielskiego, belgijskiego itd. Galicja znów spodziewa się zupełnie odmienne, lecz nie mniej przeto ważne dla niej osiągnąć korzyści ekonomiczne z wystawy paryskiej. Bo też n a m c h o d z i o t o a ż e b y ś c i ą g n ą ć z F r a n c j i i z A n g l j i k a p i t a ł y d o e k s p l o a t a c j i p r z e m y s ł o w e j s u r o w y c h p ł o d ó w n a s z e j z i e m i!

Pod tym względem przyszła wystawa paryska może dla Galicji niezmiernie doniosłe przybrać znaczenie — może ona być początkiem pomyślniejszego zwrotu w stosunkach naszych ekonomicznych.

Często nam się zdarza, że gdy dopominamy się z Wiednia uwzględnienie j[illegible]ążeń naszego kraju odbieramy [illegible] wymówki, ja[illegible]rzez szowinizm [illegible]ykrzali się wysok[illegible] żądaniami. Ch[illegible], że w tej spr[illegible]wnosim podł[illegible]as nie [illegible]ka, mamy [illegible] bowiem bardzo realne i bardzo ważne przyczyny [illegible]omagać się odpowiedniej reprezentacji dla naszego kraju w państwowej komisji dla wystawy paryskiej. Przynajmniej tyle powinno dla nas zrobić ministerstwo, ażeby powołano w skład tegoż komitetu kilku Polaków, mających odpowiednie kwalifikacje, a zamieszkałych stale w Wiedniu, gdzie komitet urzędnje.

Rozwój miasta Lwowa.
XII.
Lwowscy żydzi.

Zastanawiając się nad statystyką rozsiania ludności żydowskiej w całym świecie, można zauważyć, że w tych krajach, gdzie ludność jest z natury przebiegłą i skrzętną, albo też pracowitą, roztropną i przezorną — tam jest mniej żydów. Przeciwnie znów — gdzie charakter narodowy czyni ludność skłonną do fantastycznych uniesień, zabobonną, lekkomyślną, łatwowierną, to tam żydzi najliczniej rozpleniają się. I wszędzie opanowują oni te gałęzie zarobkowania, przynoszące zysk łatwy, które ludność miejscowa dla przesądów, albo z innych jakichkolwiek przyczyn zaniedbuje — chociaż w ogólności zawsze wybierają żydzi te sposoby zarobkowania, które nie wymagają zanadto ciężkiej pracy fizycznej. I tak n. p. rozsiani są po całym Wschodzie dla tego, że przekupstwem dygnitarzy rządowych mogą sobie tam zazwyczaj zapewnić bezkarne wyzyskiwanie wszystkich warstw ludności, gdy tymczasem w Grecji samej jak niemniej w tych okolicach gdzie ludność heleńska liczniej jest rozsianą, żydów jest zawsze mniej dla tego, że Grecy w interesach pieniężnych pod względem sprytu i przebiegłości żydom prześcignąć się nie dadzą; w Arabji znów, gdzie handel drogami pustynnemi nie bardzo jest ponętny, a ludność miejscowa zbyt jest fantastyczną i leniwą, ażeby chciała zajmować się prozą rzemieślniczej pracy, tam żydzi zajmują się przeważnie rzemiosłami, każąc sobie naturalnie bajeczne płacić ceny za swoją robotę; połowa wszystkich żydów jacy istnieją na kuli ziemskiej rozsiedliła w krajach słowiańskich, dla tego [illegible] komyślność i łatwowier[illegible] przedstawia dla nich ni[illegible] tość zatrudnień, [illegible] pracy olbrzymie zyski. [illegible] już u sąsiadów naszych, w Niem[illegible] gdzie lud jest skrzętny, oszczędny, to mówią cztery razy grosz w r[illegible]ce, zanim go wyda, tam żydów pomiędzy [illegible]dem nie ma, ale znowu ponieważ Nie[illegible]c jest za ciężki do tego, ażeby zbyt chętnie puszczał się na hazardowne spekulacje, [illegible]wali tam najwyższe [illegible] giełdę i banki. We [illegible]ji, w Anglji i w Ameryce [illegible] się w masie światłej i pr[illegible]ci.

Nie potrzebując [illegible] sięgać myślą na całą przestrzeń kuli ziemskiej, po stosunku rozsiania ludności żydowskiej na szczupłej przestrzeni samej tylko Galicji, przekonać się możemy, że czem więcej gdzie ludność jest ciemna, leniwa, niedbałą i rozpijaczoną, tam p[illegible] ności żydowskiej jest wyższy, [illegible] w brodzkim powiecie stosunek [illegible] żydowskiej do chrześcjańskiej wyno[illegible] w tarnopolskim prawie 17%, w złoczowskim, brzeżańskim, czortkowskim, zaleszczyckim, kołomyjskim, stanisławowskim, i drohobyckim 14—16%, zaś przeciwnie w zachodnich powiatach gdzie ludność jest trzeźwa, umie rachować się z groszem, tam też i żydzi nie tak bardzo chętnie ściągają się — jest ich tam w porównaniu z chrześcjańską ludnością zaledwie 3—5%.

Zboczyliśmy od właściwego tematu naszego puściwszy się na pole uwag nad ogólnemi znamionami charakterystycznemi ludności żydowskiej. Uczyniliśmy to jednak z rozmysłu, gdyż zboczenie to wydało się nam potrzebnem dla przeprowadzenia dowodu, że jeżeli ludność żydowska na ogólne bogactwo materjalne ludności miasta Lwowa szkodliwy wpływ wywiera, to że nie wypada szukać winy tego objawu w czemkolwiek innem, jak tylko we własnej niezdarności i lekkomyślności ludności chrześcjańskiej.

Oto zróbmy tylko pobieżny przegląd zatrudnień jakim oddają się żydzi w naszem mieście, a przekonamy się, że genjusz ich narodowy wskazuje im zarówno jak na całym świecie gdzie istnieją żydzi, tak i u nas z nieomylną pewnością te wszystkie gałęzie zarobkowania, które bez ciężkiej pracy li tylko na podstawie trafnego rachunku, zapewniają zyski znaczne. Pominąwszy mały procent żydów oddających się zawodom umysłowym, przyczem oni także tylko pieniężnie najzyskowniejsze wybierają, główna ich masa poświęca się zatrudnieniom handlowym, a studjum tych wszystkich rodzajów handlu jakiemi trudnią się nasi żydzi, może być istotnie nader pouczającem.

Począwszy od [illegible] weksiarzy, w [illegible]ieskończonych od[illegible] — aż do ulicznych przekupek [illegible]owych monet [illegible]wodowych handlarzy [illegible]szywemi pieniędzmi rosyjskiemi; dalej kupców, [illegible]zy prowadzą na wieką skalę handel [illegible]czemi płodami naszego kraju i stoją [illegible]unkach z największemi [illegible] światowemi, aż do [illegible] za bezcen nabywają [illegible] ludności zboże, masło, jaja, [illegible] najdrobniejszych ilościach, przędziwo na motki i t. p., liczna klasa handlarzy żydowskich robi n[illegible]m majątki, iż skupuje od pierwszych [illegible]upniów ich towar, sortuje go jak[illegible]i z różnicy cen, jaka wynika z tego, gdy pośledniejszy gatunek został umiejętnie oddzielony od lepszego materjału, ci[illegible] ogromne zyski. Cały olb[illegible]mi zakres dostarczania kupnych potrzeb ludności włościańskiej, który to handel, aczkolwiek w drobnych ilościach, krajcarami ale ogromne zyski przynosi, opanowali wyłącznie żydzi, jak znowu z drugiej strony spekulacje handlowe, t. z. terminowe, gdzie wszystko [illegible] trafnego ocenienia sytuacji, [illegible] mają oni bowiem [illegible]statkiem pieniędzy na takie [illegible] jako też posiadają oni, im tylko [illegible] gatunek odwagi do podejmywania ryzyka w niepewnych spekulacjach. Nie[illegible] tylko zanosi się na jakąś burzę w św[illegible]ie politycznym, to zaraz rzucają się ży[illegible] na wielką skalę do skupywania artyku[illegible] potrzebnych dla wojska; inni znów s[illegible]zają te towary, które wskutek grożących wypadków przypuszczalnie podrożeć mogą, jak n. p. kawę, towary bawełniane i t. p. artykuły. Są we Lwowie ogromne składy towarów kolonialnych, blawatnych, a nawet galanteryjnych — składy poumieszczane w najniechlujniejszych zaułkach, gdzie częstokroć, rozumie się na kredyt, zasilają swoje składy pierwszorzędni kupcy chrześcjańscy w stolicy i na prowincji; są znów specjaliści, którzy prowadzą rozgałęziony handel przemycanemi towarami brodzkiemi, inni prowadzą spekulacje tabaką i tytoniem, o którym c. k. zarząd monopolu nic nie wie. Nieskończona rozmaitość panuje w tych gałęziach handlu, jakiemi żydzi zajmują się, tak, że nie łatwo nawet komuś na myślby przyszło zgadnąć te wszystkie rodzaje spekulacyj kupieckich, jakim oni oddają się: ćmy gałganiarek zostają na usługach kilku spekulantów żydowskich, którzy sortują ich plon po śmietnikach zbierany, i prowadzą nim handel niezmiernie zyskowny; klasa t. z. „handełesów“ kupujących starzyznę, na jak nieskończoną rozpada się ilość specjalności! Jedni handlują wyłącznie tylko starem żelaziwem, lub szkłem potłuczonem, które odsełają do fabryk do przetopienia i przerobienia, liczna klasa żydów utrzymuje się z handlu przenoszonem ubraniem, a skupywanie, łatanie i odczyszczanie, jako też sprzedaż w sklepach tych rzeczy, są czyn-

Chińczyk o Galicji.

Djarjusz podróży Jego Ekscelencji IMPana Kuo-Sung-T[illegible] mandaryna czerwonej gałki, siedmiu so[illegible]h ogonów i czapki ozdobionej pawie[illegible]órkiem o trzech oczkach.

(Fragment.)

[illegible] d. 10 trzeciego księżyca, dru[illegible]o roku rejentek, który jest ro[illegible] drewnianego psa.

„Czerwonobrode psy“ zarzucają nam często brak oryginalności i złą wiarę, aliści im dłużej bawię we Lwowie, tem głębszego nabieram przekonania, że pod temi względami „przeciętny Galicjanin“ może dać każdemu Chińczykowi „c w a n c i g f o r“ — jak mawiał nieoceniony mój Master Blagowsky... Nikt tutaj nie chce być samym sobą; ...każdy sili się tylko, aby naśladować drugiego, który znowu naśladuje trzeciego, będącego również tylko służalczą kopją czwartej jakiejś osobistości.

Małpiarstwo to nazywa się u nich „s z y k i e m“, a szyk ten polega na tem, aby tak samo chrząkać, kichać i nos ucierać, jak pewna dana osobistość, która funkcje te sprawuje w sposób wedle kursujących tu wyobrażni dystyngowany, a którą sobie ów zwolennik szyku wybrał za wzór godny naśladow[illegible] Wzoru tego nie spuszcza „przeciętny Galicjanin“ nigdy z oka, a niektórzy poświęcają studjowaniu i kopjowaniu jego całe życie. To prawda, że ci, którzy w tej mierze doprowadzą do pewnej doskonałości, używają wielkiego poważania pomiędzy swymi współobywatelami; Galicjanin, który potrafi tak samo chrząkać, kichać i nos ucierać, jak np. tutejszy Ka-lao*) staje [illegible]tem [illegible] członkiem tego co oni [illegible] „ś m i e t a n k ą“, co mu na[illegible] pogardzania tymi, którzy umiejętn[illegible] kichania a la K[illegible]o nie doprowadzi[illegible] tak wyso[illegible] doskonałości.

D[illegible] się wdzięcz[illegible] cie [illegible]esteś c[illegible] dzieć si[illegible] „ś m[illegible] Otóż śm[illegible]ka[illegible] tutaj rych zadanie [illegible]prócz mówią „z a d[illegible] isto- więc małpow[illegible]ao) ści (w obecn[illegible]a. nie mają ci [illegible]ają... oni tak- Nikt ich nie [illegible]o to, a jedy- że nie pytaj[illegible]: zdobić świat nem ich zatr[illegible] cieszniejszego ten swoją osc[illegible] się ubierają, nad widok powagi, [illegible] nad dumę, z spełniając funkcje tej misji, [illegible]kiej swej którą w przeświadczeniu wys[illegible] współobygodności spoglądają na swych [illegible] zaślewateli, — a jednak, takiem jest [illegible]rzeniopienie Galicjan, tak głęboko zako[illegible], że nym jest u nich kult małpiarstwa[illegible] pasizamiast śmiać się z tych nadętych [illegible]ęść brzuchów, ogół owszem oddaje im [illegible]pasłużalczą, nazywa każdego z nich [illegible] n e m h r a b i ą“ i uważa go za istotę wyższą... — omal żem nie powiedział za inkarnację boskiego Fo... Uszanowanie, którem „przeciętny Galicjanin“ otacza takiego „pana [illegible]ego, przypomina ową cześć“, k[illegible] wyznawcy Buddhyzmu oddają t[illegible]nu Dalaj-Lamie... Bonzowie tu[illegible]zy głoszą naukę równości w[illegible] ludzi, „d e m o k r a c i“ t. j. wyzn[illegible]sad podobnych zasadom naszego n[illegible]nanego Lao-tseu*) czują się szczęśliwymi, gdy im taki „p a n h r a b i a“ rękę poda, — malarze, muzycy i mandaryni nauki toną w rozkoszy, gdy na nich spojrzy... kupcy, bankierzy i rzemieślnicy, gdy od nich raczy pożyczyć pieniędzy — zaszczyt, którego zresztą [illegible]o w i e h r a b i o w i e“ nie skąpią [illegible] tym biedakom, tem bardziej, że [illegible]a d a w a n i e s z y k u“ jest rzeczą dosyć kosztowną, a kichanie a la Ka-lao nie należy wcale do rzędu intratnych zatrudnień.

Z tego co tu powiedziałem domyślisz się miły „K w i e c i e l o t u s u“, że „ś m i e t a n k a“ prowadzi tutaj żywot rzeczywiście jedwabny — żywot podobny do tego, który [illegible] prowadziły „święte smoki“ w owych szczęśliwych czasach, gdy jeszcze żyły święte smoki nad uroczym brzegiem Jan-tse-Kiangu... Rzecz to istotnie zabawna dla nas mieszkańców „niebieskiego państwa“, u których lat temu przeszło już tysiąc postawił postęp mandarynów nauki nawet p[illegible] nad urzędowymi mandarynami; możesz więc sobie wyobrazić jak ciekawy [illegible] dla mnie jest widok narodu, którego obyczaje i instytucje przypominają świat [illegible]zu-kinga*), i że się wcale nie gniewam [illegible] tego szaławiłę Blagowsky'ego za to, [illegible] wyuczywszy mnie polskiego zamiast [illegible]go języka stał się niejako p[illegible] jej podróży po Galicji.

Aliści spostrzegam się, [illegible] na temat szyku, hrabiów [illegible] których w ciągu tej [illegible] krotnie jeszcze m[illegible] biegłem od pier[illegible] nieudowodniwszy [illegible]rzutu, którym Galicjan o brak oryginalności i złą wiarę pomawiam... W istocie niewolnicze naśladowanie kichania tej lub owej osobistości jest wprawdzie śmieszną, ale zupełnie niewinną jeszcze rzeczą, i wybaczyłbym takowe jeszcze „p r z e c i ę t n e m u G a l i c j a n i n o w i“, [illegible]by małpiarstwo swe ograniczał ty[illegible] to pole i nie łączył je częstokr[illegible] wiarą ku szkodzie swego bliźniego.

Dojść szybko do majątku, sła[illegible] znaczenia, oto ideał każdego Galicjanina cel zresztą wcale godziwy, gdyby mieszkańcy tej ziemi starali się dopiąć go drogą uczciwej pracy, pilności i oszczędności... Aliści, niestety, „przeciętny Galicjanin“ ma „m r ó w c z a n ą p r a c ę“ na ustach tylko, w istocie zaś nie zadaje sobie wcale mozołu, aby coś zdobyć w[illegible]snym trudem, ażeby coś przeprow[illegible] własnym pomysłem, i liczy zaw[illegible] jakieś nieprzewidziane szczęście, o którom sądzi, iż mu tak spaść powinno z nieba, jak żaba z chmury, bez najmniejszego z jego strony współudziału... To, co tutaj powiedziałem odnosi się do działalności Galicjanina w życiu publicznem, działalność jego prywatna zasadza się na tem, ażeby nie trudząc się wcale, wydrzeć drugiemu rzecz już gotową... Naj[illegible]szym też wrogiem Galicjanina, dążą[illegible]bienia karjery jest ten, który [illegible]na tem polu zyskał jakieś powodze[illegible] a zawiść jest [illegible] [illegible]h jego czynności [illegible]azywają Galicj[illegible] stratą towary swoje [illegible] mu tem łatwiej przychodzi, ile że [illegible] wziął na kredyt u zbyt łatwowiernego fabrykanta... Można więc słusznie powiedzieć że całe tutejsze społeczeństwo trudni się przeważnie grabieżą, i że wyłącznym środkiem, którego [illegible]nin używa, ażeby dojść do majątku i znaczenia jest rabunek*).

[illegible]ność w wyzyskiwaniu [illegible] posuwa „przestateczności, naj[illegible], że się prawo [illegible] wcale nie ujmuje, i [illegible]a szkodników nie kar[illegible]twami bowiem, którym [illegible]emi cześć oddają, a o [illegible]ci opowiem, istnieje także [illegible]ść konkurencji“, które tych [illegible]oją otacza opieką, i u Gali[illegible]ególniejszego używa poważ[illegible]... Łotrzyki wyzyskujący obce pomysły, oszczercy intrygujący przeciw swym współzawodnikom, zasłaniają się imieniem tego potężnego bóstwa, więcej nawet, sami poszkodowani uginają czoła przed jego powagą, i nie oburzają się wcale na widok złej wiary swych wrogów, skoro zamach, którego padli ofiarą, popełniony został pod wezwaniem tego dziwnego bożyszcza.

Przyznaj[illegible]tusu“, że instyt[illegible]ych iglic pom[illegible]która nam [illegible]dy od fał[illegible] wynalaz[illegible]szing-kunu [illegible]ą spoglądać [illegible]du.

. . . . .

[illegible]wie[illegible]tarza zmu[illegible]mnie [illegible]ego listu....

Tw[illegible]

Kuo-Sung-Tao.
per procura Chochlik.

(* Ka-Lao, namiestnik cesarski.

*) Oprócz państwowej religji i Buddhaizmu, czyli religji Fo, istnieje w Chinach jeszcze religja Fao-tse czyli zdrowego rozsądku, oparta na zasadach najczystszego humanitaryzmu. Założycielem tej religji był filozof chiński, Lao-tseu, [illegible] przed Chrystusem. [illegible] *la vie et les opinion[illegible] chinois.*

*) Szu-king księgi bajecz[illegible]go państwa.

*) [illegible]wny turysta przesadza tutaj widocznie, [illegible]izując zwyczajem podróżników poje[illegible] aż nadto znane fakta.

ności, z których każda z osobna stanowi przedmiot osobnej spekulacji; tak samo rzecz się ma z handlem starem obówiem i meblami staremi. Są specjaliści, którzy handlują dziewczętami, inni kradzionemi rzeczami od złodziei nabywanemi, inni klejnotami za bezcen skupo[illegible]nemi od wielkich pań wstydzących się spr[illegible]ać je otwarcie, inni wreszcie handl[illegible]mi ziemskiemi i kamienic[illegible] jak kupiec bławatny p[illegible], albo szewc obówie[illegible] część rzemieślników [illegible]yje w zawisłości od żydów [illegible] jedni dostarcza im materjału [illegible]go, drudzy odkupują od nich [illegible]otowym ich wyrobem. — Jednem [illegible]e ma rzeczy, jak mówi przysło[illegible]ejby żyd nie kupił albo nie sprze[illegible]

Jak [illegible]mne zyski ciągną [illegible] lenistwa [illegible]zego i nieporadności [illegible]piej świadczy olbrzymia ilość fa[illegible] którzy tak samo jak handełesy ro[illegible] się na na niesk[illegible] ilość specja[illegible] od faktorów-ma[illegible] czą przy kupna[illegible] we wielkich ilości [illegible] pserdaków ulicznych, któr[illegible] kim zarobkiem wypr[illegible] polowanie, jak głod[illegible]pies za ko[illegible] [illegible]iarzach i [illegible]ach pokątn[illegible]ów zastawniczych, [illegible] których prześwietna c. k. dyrekcja policji i władze podatkowe „urzędownie“ nic wiedzieć nie chcą, pomimo, że prowadzą nieraz krociowe [illegible]eresa, a składy ich zajmują całe sz[illegible]egi ogromnych kamienic, nie ma co mówić. Typ to zanadto znany w naszym kraju.

Olbrzymi zakres liwerunków, z [illegible]rych, jak wiadomo, powstał majątek Rothschildów, i u nas wyłącznie żydzi opanowali.

Gołosłowne wylic[illegible] gałęzi zarobkowania ży[illegible] mieście, myślącemu czytel[illegible] mniemamy, samo przez się w[illegible] czem zależy ich potęga, zkąd [illegible]pochodzi, że wzrost ich bogactwa oznacza zubożenie w równym stopniu re[illegible] ludności — wskazuje, że jeden je[illegible]ylko środek położenia tamy tej [illegible], a tem jest przejęcie się ludno[illegible]ej poczuciem potrzeby przeciw[illegible]ania na każdym kroku, we wszystkich zawodach tym okolicznościom, które czynią z żydów warstwę ludności, tak niezmiernie szkodliwą dla moralnych i ekonomicznych interesów naszych. O tak, powtarzamy, nie przeciw żydom walczmy, ale przeciwko naszemu niedbalstwu, nieporadności i lekkomyślności, które otwierają dla żydów możność tak niszczącego wyzyskiwania nas, jak to obecnie dzieje się! „Czyja szkoda, tego grzech“ — nie dajmy się żydom łupić, a i oni będą musieli wziąć się do rzetelnej pracy, przestaną być pasożytami.

Mamy we Lwowie przeciwko sobie korpus, złożony z 27.000 żydów. Rozbrójmy ten korpus wraży, cierpliwością, pracą i solidarnością, jak niemniej rozumną ostrożnością, a wtedy miasto nasze zakwitnie, bogactwo żydów będzie bogactwem miasta!

Korespondencje „Kron. Codz.“

Belgrad 22 marca.

(†) Przedwczoraj odbyła się ostatnia uroczystość serbsko-tureckiego pr[illegible]ierza. Reprezentant Porty, Pertew Effe[illegible]czył księciu Milanowi w obecności [illegible]kich ministrów ferman sułtański, [illegible]nawiający dawny [illegible]nek Porty do Serbji. Wskutek tego [illegible]aca ze Stambułu jeden z pełnomocników serbskich, radca Dymitr Maczicz, a pozostanie tylko Filip Christicz.

Rosyjski komitet błagotworitel[illegible] mknął wczora swe czynnośc[illegible] Serbów łasce [illegible] cierpi tu najo[illegible] niszczony a ro[illegible] zbawienniej ni[illegible] działają w Serbji a[illegible] właśnie w tej chwi[illegible] sze kapitały, aby u[illegible]d budowanie popalonych [illegible]zęcie pracy około roli.

Krąży tu pogłoska [illegible]wy reprezentant Rosji w B[illegible]ul Karcow zostanie odwołany [illegible] przeniesienia tego dwuznaczn[illegible]ka, mają być nadużycia, których się Karcow dopuszczał przy rozdzielaniu pieniędzy rosyjskich. Nadużycia te są politycznej natury — Karcow poruczał pieniądze subkomitetom, do których powoływał najradykalniejsze żywioły. Prócz tego miał konsul rosyjski podczas zgromadzenia narodowego w dniu 26. lutego łącz[illegible]nictwem reakcji i z komunistami [illegible]chu wręcz przeciwnym [illegible]ch patrjotów, a[illegible] odrzuciła rz[illegible]nowiła wojnę d[illegible] przyszło[illegible] a p. Ka[illegible] niezado[illegible] serbskiej [illegible] niezado[illegible] nie zdoł[illegible]ości należyci[illegible] Nie po[illegible] sztą wąt[illegible]rbja zaw[illegible] mierze z Turcją wbrew woli [illegible] skich swych protektorów. Byli[illegible] przed miesiącem świadkami [illegible] chu, z jakim pakowali sw[illegible] aby wynieść się co prędzej[illegible]

Dziennik urzędowy „Srbske Novine“ ogłasza rozporządzenie książęce, którem przenosi się w stan dyspozycji 84 oficerów a 14 zupełnie uwalnia się od służby wojskowej. Między dysponowanymi znajduje się 5 pułkowników, 3 podpułkowników, 5 majorów, 30 kapitanów, 37 poruczników i 4 lekarzy.

Otrzymałem także urzędowy wykaz rannych i poległych w boju. Rannych było 4,800 a padło 4,100. Liczba ta wszakże nie zawiera ochotników, których wielka ilość odniosła śmierć bohaterską.

Paryż 25. marca.

(F) Jak przed dziesięciu dniami, tak i do tej chwili, jen. Ignatjew jest przedmiotem zajęcia powszechnego. Z tą tylko [illegible] przed wyjazdem jego do Londynu [illegible] tutejszych kół rządowych [illegible] siebie i pokoju, o[illegible] [illegible]-się, ale nie u[illegible] Decazes daje się i dziś [illegible]szeć przed osobami, w których pokła[illegible] zaufanie, że pokój może być utrzyma[illegible] W interesie Francji leżało, ażeby pokój został zagwarantowanym na podstawie protokołu paryskiego, w [illegible]n bowiem razie i ona, zajęłaby pewne stanowisko w koncer[illegible]ktatowych, [illegible]ząstki wpływu na [illegible]ragnęła szczerze, ab[illegible]atjewa z lordem Derby [illegible]szły do skutku, i byłaby [illegible]warancji od Rosji jak najmniej wyma[illegible]jącą. Ale wypadki poszły inną drogą, a jen. Ignatjew wyjeżdżając do Wiednia, wyraził się: „że kwestja wschodnia musi napowrót zkoncentrować się na linji wspólnych interesów [illegible] trójcesarskiego.“ Pomimo tego [illegible], w pałacu spraw zagranicznych [illegible] się jeszcze ciągle przekonaniu, że [illegible]te układy Anglji z Rosją nawiążą [illegible]jeszcze, i w tem przekonaniu wezwano tu wczoraj na 24 godzin ambasadora francuskiego w Londynie, hr. Harcourt. Przybył, rozmówił się z ks. Decazes i napowrót pospiesznie odjechał do Londynu, wioząc zapewne jakiś komunikat lordowi Derby. Pozwalam sobie rzucić myśl, czy ta misja nie miała na celu zaprojektowania wspólnego postępowania na wypadek, gdyby Rosja porozumiała się wyłącznie z Austrją i Niemcami, i z pominięciem mocarstw zachodnich zechciała przystąpić do rozwiązania kwestji wchodniej? Naturalnie, że w takim razie Anglja i Francja musiałyby dla zastrzeżenia swych interesów, obmyślić plan wspólnego postępowania.

Pomimo, iż przyjęcie protokołu przez Anglję dogodziłoby widokom Francji, nie dziwią się tutaj niepowodzeniu rosyjsko-angielskich rokowań. Anglja chciała wejść w zobowiązanie wobec Turcji, ale miała też prawo i obowiązek, żądać gwarancji, że w takim razie pokój będzie istotnie zapewnionym; nie pozwoliła sobie puszczać baniek mydlanek, gdyż jej to właśnie, jako mocarstwu *par excellence* handlowemu zależy istotnie najbardziej na pokoju rzeczywistym, a nie tymczasowym. Żądała demobilizacji rosyjskiej, bo w niej tylko widziałaby pożądaną gwarancję, że wybuch nie nastąpi w dogodnej dla samej Rosji porze, i że ukończy się dzisiejsza deprymująca stagnacja ruchu handlowego i finansowego w Europie. Podobnie jak lord Derby, przemawia i Gambetta w swym organie *Republique française*: „Rosja, mówi on, nie pragnie zapewne wojny tak samo, jak inne mocarstwa, ale przez swoje uzbrojenia i zajęte stanowisko w kwestji wschodniej stanęła ona na tym punkcie, że zejść zeń nie może, tylko w razie otrzymania moralnej satysfakcji. Ale też nikt jej Rosji nie odmawia, tylko naturalnie pod warunkiem, że pokój powszechny nie będzie zagrożonym a przyszłość ubezpieczoną.“ P. Girardin we *France* przypisuje jen. [illegible]natjewowi nowo ukuty wyraz, którym [illegible]zny dyplomata rosyjski chciał w da[illegible] razie zastąpić wstrętne dla ucha [illegible]syjskich mężów stanu i wojowników [illegible]rzmienie słowa „demobilisation“. Wyraz ten, na tortury wyciągający ducha mowy francuskiej ma brzmieć „deconcentration“ ale bliższe zastanowienie nad obu wyrazami wykazuje ukrytą ich, a doniosłą różnicę. Dekoncentracja byłaby tylko cofnięciem armji z nad Prutu o mil kilka lub kilkanaście i rozłożeniem jej w szerszym promieniu, byłaby luźnym manewrem armji operacyjnej, ale niczem więcej. Zrzekać się swobody działania i wiązać sobie ręce protokołem dlatego, ażeby uzyskać za to w nagrodę trochę zmieniony rozkład pułków rosyjskich, byłoby nierozsądkiem ze strony Anglji. Jeżeli p. Girardin nas nie mistyfikuje, to propozycja jen. Ignatjewa byłaby jednem świadectwem więcej na to, że Rosja nie pragnie niczego oprócz podejścia Europy. Stara to cecha wszystkich ukazów carskich i czynności dyplomatycznych [illegible] od czasów Katarzyny II. Do [illegible] pnia ogólny zły stan e[illegible] nansowy [illegible] w Europie, ś[illegible] tak mlekiem [illegible]mia francuska. [illegible]datkowe [illegible] fr. Widzimy ztąd, że bogata Francja zasila w krytycznych czasach Europę, jeżeli nie ideami wolności, to bogdaj złotem. Bądź co bądź, nigdy nie żebrze u Europy. *Nous sommes toujours les maitres!*

Pan Juljusz Simon jest obecnie zajęty wraz z komisją parlamentarną wypracowaniem nowego prawa prasowego, które oddaje wszelkie wykroczenia, popełnione drukiem, przed sądy przysięgłych. Nowy kodeks prasowy, jeżeli zostanie opracowany na gruncie tej zasady, będzie istotnie pierwowzorem prawdziwie wolnomyślnego prawodawstwa. K[illegible]e słowo pisane odnosi się do społeczeństwa, przemawia do niego i usiłuje w pewnym kierunku popchnąć opinję; słusznie przeto, ażeby też sama opinja publiczna toż same społeczeństwo karało tych, którzy pojęcia jego pragną fałszywym puścić torem, którzy pokój jego pragną zakłócić i podstawy życia prawidłowego zachwiać. Dla tego też nie dziwimy się, że pan Juljusz Simo[illegible] przekonania o w[illegible]iem ścigania osławi[illegible]a jego wyuzdane słowa, w[illegible]dliwych filipikach [illegible]omina mi to jeden [illegible]w z historji Włoch [illegible]o zamachu stanu [illegible] Piemoncie podniesi[illegible]łowę prz[illegible]nu rządowi liberalnemu, a [illegible] do żywego wygnańcy francuscy poczęli odgrażać się w dziennikach niemieckich „tyranowi i przywłaszczycielowi“, który ich wywołał z ojczyzny, urosło ztąd dla małego kraiku, pomiędzy reakcyjną naówczas Francją i Austrją wtłoczonego, niebezpieczeństwo ażeby nowy cesarz francuski nie zechciał wykroczeń prasy uważać za *casus belli*. Wtedy sam Cavour wniósł coprędzej prawo, ażeby wykroczenia prasowe o obrazę obcych monarchów odjąć kompetencji sądów przysięgłych, a powierzyć policji poprawczej. Pamiętam wyborne słowa, wyrzeczone podówczas przez markiza d'Azeglio: „Przypuśćmy, że wypada nam przejść okolicę zamieszkałą przez dzikie zwierzęta, że przechodzimy obok jaskini drzemiącego lwa, a przewodnik nakazuje nam milczenie, ażeby go nie zbudzić. Gdyby który z nas się odezwał, drudzy zamknęliby mu z pewnością usta dla własnego bezpieczeństwa. Przypuśćmy jednak, że pomimo tego lew się obudzi i wpadnie na nas; wtedy jak jeden mąż rzucimy się na niego.“

Reakcja pragnęła z tego chwilowego prawa, wynikłego z przymusowej sytuacji, skorzystać i rozciągnąć je na całe prawodawstwo prasowe. Wtedy oparł się temu hr. Cavour i dokonał owego sławnego zwrotu w swej polityce, porzucając nagle prawicę i prawe centrum i podając rękę przewódcy liberalnej opozycji, p. Ratazzemu — zwrotu, który inaugurował wyswobodzenie się Włoch. Słusznie też na tego wielkiego męża stanu wskazuje p. Karol de Mazade we wydanej świeżo u Plona książce o hr. Cavourze. Rodakom swoim po Sedanie wskazuje on Włochy po klęsce Nowarskiej; ale Włochy miały wtedy hr. Cavoura, Francja zaś dostała się w ręce Buffetów i Brogli'ch, którzy odrodzenie się kraju chcieli uskutecznić za pomocą „rządu walki“ przeciw zasadniczej myśli narodu, szczerej, pracowitej, spokojnej, antiklerykalnej demokracji.

Dnia 7 kwietnia odbędzie się w tutejszym hotelu Drouot jedna z największych wyprzedaży artystycznych, jakie Francja pamięta. Książę Berwiku i Alby czuł się zniewolonym wyprzedać swoje muzeum, będące spuścizną jednego z największych rodów hiszpańskich. Koroną tego zbioru są gobeliny włoskie i flandryjskie z XVI, XVII i XVIII wieku, uwielbiane przez znawców dzieła Pannemakera, Marcina de Vos, van den Hecke, Le Clerca i innych. Galerja obrazów ma oryginalnych Murillów, Rubensów, Velasquezów i 4000 dawnych i nowszych sztychów. O wartości i ogromie tych zbiorów może dać wyobrażenie ten jeden szczegół, że samo sporządzenie katalogu, na którego redakcję składali się najsławniejsi estetycy tutejsi, jak Karol Blanc, Clement, Bloche i pierwszorzędni drzeworytnicy, jak Greux i Lalauze, kosztowało bagatelę 20,000 fr.

Polska.

Wypracowano już ostatecznie plan dotyczący reorganizacji dyecezji krakowskiej i przesłano takowy do Rzymu. Według planu tego ma być dołączoną zachodnia część obszernej dyecezji tarnowskiej do małego kompleksu podzielonej dyecezji krakowkiej, kilkanaście probostw położonych w zachodniej części dyecezji przemyskiej wejść ma w skład dyecezji tarnowskiej. Na stolicy biskupiej tej dawniej [illegible] w ten sposób utworzonej dyecezji zasiąść ma niewiadomy dotąd pra[illegible] [illegible]no brat jednego posła reichs[illegible]ńskiego (Dunajewski?), a nie, [illegible] mniemano, administrator dye[illegible]owskiej, ks. Galecki.

[illegible]y w „Kościelnych wiadomo[illegible] [illegible] wywieziono jakiegoś [illegible]ogliśmy się dotąd [illegible] pewna, że to nie [illegible]ski, ani obecny ks. [illegible]lszy), były profesor [illegible]zyku moskiewskim w [illegible]kiem, który bez wie[illegible]wnej wystarał się u [illegible] w Radomiu, zaczem [illegible]m nolens volens po[illegible]. Jak wiadomo, wysyła [illegible]ji pod rządem moskiewskim po kilku alumnów do Petersburga do rzym. kat. duch. akadem. Klerycy opływają tam we wszystkie wygody, a nawet zbytki. Cel tego jest dwojaki: jeden zdemoralizowanie młodzieży duchownej przez wbicie jej w pychę, a drugi obałamucenie cudzo[illegible]ców, przybywających do Petersb[illegible] którym Moskwa wskazuje ten insty[illegible] chełpiąc się chytrze: „Oto patrzcie, za granicą czernią nas, że prze[illegible]jemy kości[illegible] kat. a my się nim jak najszcze[illegible]kujemy; żadne prawosławne [illegible] tak nie jest uposażone ja[illegible]olicka akademja. My nie jesteśmy [illegible] kościoła, tylko tych [illegible] Polaków itp.“ Wbrew pragnie[illegible] rzecz dziwna, aka[illegible] się dobrze [illegible] w niej żyje i na[illegible] kapłani. Rekt[illegible] po śmierci ks. Dominika Stacewi[illegible]go w r. z., ks. Urban Pokiecza, z[illegible]gji prałat scholastyk [illegible]ki, dr. [illegible]ylewskiej, znany z poł[illegible] archikatedry [illegible] „Przewodnika [illegible] przekładu [illegible] (Wilno [illegible]dla spowiedników“ Ga[illegible]60.)

Kronika dzienna.

Reperto[illegible] 1. kwietnia popr. teat[illegible] szenia orkiestry ołudniu na [illegible]“, komedja teatralnej „pierwszego roku [illegible]iego; „Chł[illegible] arystokrac[illegible] dowy ze śpiewkami Wl. L. Anc[illegible] udziałów.

Wiecz[illegible] „Emigracja [illegible]opska [illegible]braz ludowy w 6ciu odsłon[illegible], Wl.[illegible]

W poniedz[illegible] dniu: „Studnia [illegible]ka“, melodram śpiewkami w 3 aktach.

Wieczór: „Pani majstrowa z Chorążczyzny“, krotochwila ze śpiewkami w 3 aktach, z niem. zlokalizowana p. Edw. Błotnickiego.

We wtorek dnia 3. kwietnia: „Aida“. (Dyrekcja nabyła prawo jeszcze sześciu przedstawień tej opery).

We środę d. 4 kwietnia poraz pierwszy „Ferreol“, dramat w 4 aktach W. Sardou w przekładzie Al. Podwyszyńskiego.

Dekoracja. Cesarz nadał naczelnikowi gminy w Alszowej Pawlowi Martyce w uznaniu jego wieloletniej i zasłużonej działalności, srebrny krzyż zasługi.

Mianowania. Minister spraw wewnętrznych mianował inżyniera Wiktora Wisłockiego starszym inżynierem, a adjunktów budownictwa Albina Wierzbickiego i Józefa Sare inżynierami państwowej służby budowniczej w Galicji.

Mianowania w armji. Pułkownik Karol Hössler, komendant pułku piechoty nr. 58, na własną prośbę przeniesiony w stan spoczynku, pułkownik Adolf Fiedler Isarborn, komendant rezerwy pułku piechoty nr. 58, mianowany komendantem tegoż pułku, a podpułkownik Juljusz Gerstenkorn, z pułku piechoty nr. 45 mianowany komendantem rezerwy pułku piechoty nr. 58.

Podpułkownik pułku artylerji polowej nr. 10, Fryderyk Fischer, na własną prośbę przeniesiony w stan spoczynku, otrzymał przy tej sposobności charakter pułkownika *ad honores* z uwolnieniem taksy; major pułku piechoty nr. 41, Henryk Mast, przeniesiony w stan spoczynku.

Emeryt wojskowy Nikanor Romanowicz otrzymał dawniej piastowany już stopień porucz[illegible] ad honores.

Elew wojskowo lekarski rezerwy dr. Karol Stöckmar, przy szpitalu garnizonowym nr. 14 we Lwowie, uznany za niezdolnego do pełnienia służby wojskowej, mianowany został wyjątkowo lekarzem asystentem w stosunku pozasłużbowym.

Stypendja. Z fund[illegible] Bazylewicz[illegible] Towarnickiego [illegible]pendja [illegible]000 zł. w. a.: [illegible]dwik Szul, uczeń [illegible]u filozofji we [illegible]ie. 2) Jozef Gorcz[illegible] roku praw we [illegible]wie. 3) Władysław [illegible]g, uczeń 2 roku [illegible]ademji technicznej [illegible] Lwowie.

Z [illegible]ji t. z[illegible]ch: A) w miejs[illegible]ran[illegible]ypendjów po 257 [illegible]mali stypendja po[illegible]e prawa i admini[illegible]owskim: 1. Wło[illegible]u; 2. Piotr Ca[illegible]n Stoklas z 1 roku; 4. [illegible] roku; 5 Kazimierz Tade[illegible]wski z 1 roku; 6 Franciszek [illegible]2 roku; 7 Jan Heyner z 2 [illegible]pertyński z 2 roku; 9. Alfons M[illegible]sław Janicki z 2 r. 10. Mieczysław Chrebowski z 3 roku. Dalej uczniowie takiegoż wydziału w uniwersytecie krakowskim: 11. Władysław Aureli Raschke z 3 roku, Juljan Piękoś z 1 roku. Uczniowie wydziału filozoficznego w uniwersytecie lwowskim; 13. Władysław Celestyn Ostrożyński z 1 roku; 14. Ludwik Hodoly z 1 roku; 15. Jan Kicz z 1 roku; 16. Józef Bogumił Słotwiński z 1 roku; 17. Jan Rajewski z 2 roku; 18. Juljan Kostecki z 3 roku; 19. Adam Paszczyński z 4 roku. Uczniowie Wydziału filozoficznego w Krakowie: 20. Jan Biela z 1 roku; 21. Władysław Filip Ciąglewi[illegible] z 1 roku; 22 Feliks Antoni Tenczyn z 2 [illegible]. Michał Matusiak z 3 roku. Ucz[illegible]ziału lekarskiego w uniwersytec[illegible]im: 24. Mikołaj Burdygan z 2 r[illegible]Leon Walenty Rybak z 4 roku; 26.[illegible]Szczerba z 1 roku; wreszcie uczeń a[illegible] technicznej we Lwowie 27. Aleksand[illegible]anisław Tychowski z 2 roku.

Zapiski djecezjalne. Ks. Andrzej Fifański, łac. kapelan miejscowy w Woźnikach, przeniesiony został w stały stan deficjenta. Ks. Edward Szediwy, doktor teologji św., profesor studjum biblijnego wice-rektor łac. seminarza przemyskiego, otrzymał d[illegible] 11 marca b. r. kanoniczną instytucję gremialną kanonję, przy łac. kapitule przemyskiej patronatu biskupiego. Ks. Aleksander Zatkalik były gr. kat. wikary w Krechowie, otrzymał kanoniczną instytucję na gr. kat. probostwo w Dmytrowicach. K[illegible] Przystasz, nowo wyświęcony ka[illegible] zawiadowstwo gr. kat. kapelanji [illegible]zyku dębowym. Ks. Andrzej Dro[illegible]z[illegible] nowowyświęcony kapłan, został sa[illegible]m[illegible] wikarym przy gr. kat. kościele w Wi[illegible] Ks. Jan Reszytylo, nowo wyświ[illegible] kapłan, objął obowiązki wikareg[illegible]h wielkich. Ks. Aleksander [illegible]ły gr. kat. wikary w Mostach [illegible]eniósł się jako taki do Mokrot[illegible] [illegible]ksander Maciejewicz, dotychczaso[illegible]. wikary w [illegible]licach, został koad[illegible]. kat. plebanji.

Rudki 2[illegible] (Straż ochotnicza pożarna). W na[illegible]asteczku zawiązała się ochotnicza st[illegible]rna, w czem, jak w wielu innych, uży[illegible]nych dla powiatu instytucjach, inicjaty[illegible] wziął wydział rady powiatowej, po większej części też członkowie rady powiatowej [illegible] pieniężnemi przyczynili się do udzielenia pod[illegible] naszemu Towarzystwu. Na [illegible] złożyli pan Henryk Janko z Hosza[illegible] 65 ct., pan Mieczy[illegible] Lewicki z Koniuszek Sie[illegible]ir., pan Konstanty Mo[illegible]r. 63 ct., pan Achil[illegible]wski z [illegible] złr., N. N. 5 złr., p[illegible] Albin Rays[illegible]chałowic 10 złr. 23 ct., pan K[illegible] Ulenicki z Jaremkowa 24 [illegible] pan [illegible] Józef z [illegible] 21 złr. 82 [illegible] pan Gizowski Józ[illegible] mokrzan 5 złr., 7 ct., pan Masiuk Leopold z Rudek 15 złr., [illegible] Jarzym[illegible] 20 złr., [illegible]ciech [illegible] Rudek [illegible] pan Karol [illegible]owic 10 złr., pan Wal[illegible]kiewi[illegible] Konstan[illegible] Radziwiłowic 8 złr. — Ponie[illegible] fundusze [illegible] sposób zebrany nie wystarczyły na pier[illegible]sze potrzeby straży pożarnej, przeto za[illegible]zało się z członków wspierających i czy[illegible]ych straży kółko kredytowe, które w tut[illegible]szem towarzystwie zaliczkowem zaciągnęło pożyczkę w kwocie 279 złr. 15 ct. Takiemi funduszami powstała straż pożarna. Gdy in[illegible]stytucja ta już weszła w życie, poczytuje sobie rada nadzorcza towarzystwa za miły obowiązek złożyć publiczne podziękowanie wszystkim szanownym dawcom, a przedewsz[illegible] wydziałowi powiatowemu i członkom tego wydziału za założenie i popieranie tak użytecznego towarzystwa.

Z rady nadzorczej towarzystwa straży pożarnej.

Kraków 28 marca. Dyrektor policji tutejszej p. Englisch, wyjeżdża na kilka tygodni do Włoch dla poratowania zdrowia; zastępować go będzie radca p. Howorka. — Od dnia 20 kwietnia b. m. odbywać się tu będą egzamina pisemne i ustne dla kandydatów na nauczycieli gimnazjalnych.

Poznań 27 marca. Ks. dr. Kan[illegible] udał się z powtórnym wnioskiem do je[illegible] nego dyrektora poczt p. dra Stephana [illegible] puszczenie go z więzienia. W wniosku wykazuje zarazem ks. dr. Kantecki, [illegible] mocy odpowiedzi najwyższego trybunału p. Stephan jako kompetentna władza jest do tego uprawniony. — Dowiadujemy się, iż dobra Dębicz w powiecie średzkim sprzedał p. Wł. Wolniewicz p. Madalińskiemu za 462 tysiące marek. P. Wolniewicz przeprowadza się do dóbr Dębe w pow. czarnkowskim, które niedawno tam nabył. Wieś Świerkowice pod Mogilnem, 1,400 morg. rozległości mającą, nabył p. Suchorzewski od p. Zawadzkiego. — Woda w Warcie dochodzi już do 10 stóp 1 c[illegible] Obecnie zalewa też już część Siennej ul[illegible]. Jest obawa, że woda wzrośnie może jeszcze do 11 stóp.

Toruń, 27 marca. Walne zebranie akcjonarjuszów banku kredytowego Donimirski, Kalkstein, Łyskowski i sp. w Toruniu odbyło się, stosownie do zapowiedzi, dnia 26 b. m. na sali hotelu pod trzema koronami, przy licznym udziale uprawnionych do uczestnictwa w obradach. Sprawozdanie roczne i bilans, — wobec za[illegible] handlowego i naprężonych stosunków [illegible]nomicznych w świecie — przedstawia re[illegible]ty stosunkowo bardzo zadowalające, i [illegible]warło na zebraniu dodatnie wyrażeni[illegible]

Sprawozdanie z [illegible]ności Towarzystwa literacko-słowiańsk[illegible] we Wrocławiu [illegible] półroczu zimowem 1876 [illegible] Towarzystw[illegible] liczyło na początku ubiegłego półrocza 3[illegible] członków. W ciągu półrocza wstąpiło 17, wystąpiło 14; pozostaje 39. Zarząd stanowil[illegible] Józef Popławski prezes (w pierwszej połow[illegible] półrocza z powodu jego nieobecności Bolesła[illegible] Erzepki); Wojciech Likowski sekretarz, Le[illegible] Świderski kasjer, Franciszek Lewandows[illegible] bibljotekarz, komisarze Erzepki Bolesław[illegible] Jezierski Juljan i Potrykowski Zygmunt. Po[illegible]siedzeń odbyło Towarzystwo 15; z tych jedn[illegible] nadzwyczajne, poświęcone pamięci Adam[illegible] Mickiewicza w rocznicę jego śmierci.

Rozprawy czytali: 1) Speichert Wacła[illegible] „Kilka uwag o Słowiańszczyznie XIX wiek[illegible] Krytyk Łęgowski Józef. 2) Kurnatowski Kazimierz: „Pogląd na rozwój reformacji w Polsce od wystąpienia Lutra i Kalwina aż do śmierci Zygmunta Augusta“. Krytyk Lewandowski Franciszek. 3) Woliński Adam: „Przyczyny wzrostu i upadku reformacji w Polsce“. Krytyk te[illegible]. 4) Lewandowski Franciszek [illegible]a Stuart Słowackiego wobec historji i sztuki“. Krytyk Łęgowski Józef. 5) Erzepki Bolesław: „Adama Mickiewicza stosunek do Andrzeja Towiańskiego“. 6) Drożyński Antoni: „Teatr polski w epoce Zygmuntowskiej“. Krytyk Hozakowski Mieczysław. 7) Łęgowski Józef: „Wojna Bolesława Krzywoustego z królem Henrykiem V. i źródła do niej historyczne (w dwóch częściach)“. Krytyk Kosiński Juljan. 8) Zieliński Juljusz: „Witello i stosunek jego do rozwoju optyki“. Krytyk Rychlicki Stanisław. 9) Rymarkiewicz

Jan: „Jędrzej Śniadecki jako fizjolog“. Krytyk Thierling Franciszek. 10) Karczewski Seweryn: „Pogląd na historją i sądy prawa Magdeburskiego w Polsce aż do statutu Wiślickiego“. Krytyk Potrykowski … 11) Hozakowski Mieczysław: „Tren … Jana Kochanowskiego jako dzieło sztuki … śladowców“. Krytyk Woliński …

Bibljoteka powiększyła … półroczu o 65 dzieł w 90 … cnie 1,707 dzieł w r… Szanownym dobrodzi… szenia naszej bib… głównie p. J. … niniejszem naj…

Sekcja m… ków. Odbyła p… no następujące … jakim stosunku … anatomiczne o organie Corti'ego do … nów“? 2) Droż…ski: „O mowie i … 3) Rymarkiewic… „O przetokach m… pochwy“. 4) K… „Stos pacierz… względem porówn…czo-anatomiczny…“ Thierling: „Pog… na rozwój teorii … na“. 6) Święcicki „Kilka uwag … Basedowa“. 7) Iłowiecki: „O … recydywach“.

Z pism periodyc… cja bezpłatnie 1) … Gazetę lekarsk… 3) Prz… lekarskich i 4) … Bibljoteke … Sekcja … półrocz… 12 … półro… 8 … siedz… [illegible] …ności“, 3) … Potrykowsk… 7) Karczews… tak zw. …zymskim cywilr… procesie“, …rano wspólnie jeden z przypadków …wa cywilnego Keringa.

Do zarządu wybrano na następujące półrocze: Prezesem Bolesława Erzepkiego, sekretarzem Wojciecha Likowskiego, kasjerem Leona …widerskiego, bibljotekarzem Franciszka Lewandowskiego, komisarzami: Walerjana Drwęskiego, Juljana Jezierskiego, Juljusza Zielińskiego.

Wrocław 24 marca 1877.

Józef Popławski, prezes.

Obraz p. Siemiradzkiego „Pochodnie Nerona“ wystawiony obecnie w Petersburgu. Dzienniki rosyjskie rozpisując się o tym utworze naszego malarza z wielkiemi pochwałami, dodają, że obraz ten stanowi epokę w malarstwie rosyjskiem. Widocznie aneksja obecnie na porządku dziennym, skoro pisma rosyjskie wbrew rzeczywistości śmią p. Siemiradzkiego zaliczać do swoich, a utwory jego do szkoły rosyjskiej.

Dla urzędników katastralnych wychodzące w Wiedniu czasopismo fachowe dla katastru *Der Crundsbesitzer* podaje dla wszystkich urzędników szacunkowych prowizorycznie umieszczonych, jako też dla mierniczych katastralnych bardzo ważne doniesienie, według którego urzędnicy zachodnich prowincyj postanowili wnieść do rady państwa petycję o stabilizację. W tym celu ma być wybrany komitet, a upoważnienie do ułożenia i podpisania tejże petycji powinno być ro…ż przez interesowanych w Galicji jak …piesznie przesłane panu Alojzemu Mülle…i, referentowi ekonomicznemu w Molda… (Czechy).

Dowcipny mąż. Pewien Anglik był mężem żony, która miała ten zwyczaj, że gdy pojechała do ro… te już nie można było doczekać się jej powrotu do domu. Sprzykrzyła mu się rola słomianego wdowca, i bardzo zmyślnym środkiem położył koniec swojemu rozłączeniu z żoną. Oto posłał jej fotografję swojego domu a n… randzie, były odfotografowane niby dla uroz… maicenia widoku dwie postacie ludzkie … był to ów samotny mąż w towarzystwie pewnej pięknej damy z sąsiedztwa. Środek skutkował: najbliższym pociągiem żona powróciła do domu.

Amnestja. Zeszłej soboty wypuszczono z więzienia praskiego ostatniego zbro… dni…rza politycznego, którego amnestjonowano. Jest nim student Miłosz Czerwenka sk… w roku 1872 za zbrodnię stanu na 5 l… więzienia, z których 4 odsiedział. Spólnik jego Rehak, skazany na lat 6, umarł w domu karnym w Suben.

J… …ee, naczelnik Mormonów, który w … 120 wychodźców z Kalifornji … został za tę zbrodnię … …acony w Nowym Jorku.

Z… … W Görbö odbył się pojed… …ikiem od huzarów … …karzem pułko…

… W Peszcie wy… …ler smutny wy… Paweł Vörös i … w towarzystwie … ½12 w nocy z … przed domem rozpo… …wą kłótnię, którą …el starał się u… atoli roznamię… …o stopnia, że do… ierś przyjaciela, … umarł. Rozrze… … żona zabitego … przybyło na miejsce …iło się na trupa!

…**ociąg** szkocko-londyński … zeszłej niedzieli z toru … …ść ludzi a pięcioro …

…konomiczny.

…**oduktów we Lwo**… …godniowe Izby handlowej … czas od 17. marca do …

…zeni… za 100 kilogr. od złr. … — Żyto za 100 kilogr. od złr. 7·6… …0. — Jęczmień dla browarów za 100 … złr. 6·— do 6·60 opasowy złr. —·— … za 100 kilog. od złr. 6·20 do złr. 6·80. …czka za 100 kilogr. od złr. 6·— do złr. 6·—. Kukurudza zeszłoroczna za 100 kilogr. od złr. 6·— do złr. 6·70. — Kukurudza nowa za 100 kilogr. od złr. 5.50 do złr. 6·25. Proso za 100 kilogr. od złr. —·— do złr. —·—

Zboże strączkowe. Groch do gotowania za 100 kilogr. od złr. 8·— do 10·5 Groch pastewny za 100 kilogr. od złr. 6·— do 7·— Fasola za 100 kilogr. od złr. 7·75 do 8·50. Wyka za 100 kilogr. od złr. 5·50 do 6·30. Bobik od 7·— do 7·50.

Nasiona. Koniczyna najprzedniejsza za 100 kilogr. od złr. —·— do 95·—, przednia za 100 kilogr. od złr. —·— do 86·—, średnia za 100 kilogr. od złr. —·— do 78·—, poślednia za 100 kilogr. od złr. 50·— do 60·—. Tymotka za 100 kilogr. od złr. —·— do —·—. Anyż rosyjski za 100 kilogr. od złr. —·— do 24·—. Anyż płaski za 100 kilogr. od złr. 22·— do 24·—. Kminek za 100 kilog. od złr. 50·— do 54·—.

Nasiona oleje. Rzepak na sierpień za 100 kilogr. od złr. 13·— do —·— Rzepak letni za 100 kilogr. od złr. —·— do 12·25. Rzepik zimowy za 100 kilogr. od złr. —·— do —·—. Rzepik letni za 100 kilogr. od złr. —·— do —·—. Lnianka za 100 kilogr. od złr. 9.25 do 9·75. Nasienie lniane za 100 kilogr. od złr. —·— do —·—. Nasienie konopne za 100 kilogr. od złr. 8·50 do 9·—.

Chmiel za 100 kilogr. od złr —·— do złr. —·—.

Spirytus od złr. —·— do 32·75.

Ostatnie wiadomości.

Zwołanie sejmu czeskiego na 11go kwietnia wywołało już znacznie ożywiony ruch między stronnictwami staro i młodo-czeskiem z powodu zbliżających się wyborów do sejmu. Walka prowadzi się na polu kwestji, co dla Czech korzystniejszem, czy wytrwać w abstynencji, czy też przerzucić się w czynną opozycję. — Młodoczes… s… czynnym udziałem w sejmie, j… dowodem następujące słowa ode… …wnego ich organu *Narodni L…* …zyjaciół politycznych“. Stronn… …liberalne ogłosi … …d. utowanych sejmu krajowego. Lista ta będzie zawierać wyłącznie imiona mężów, … rzy z patrjotycznego przekonania uwa… za rzecz konieczną, ażeby każdy wyb… do sejmu brał w nim czynny udział … nieustraszonością pracował dla dobra narodu“. Jakkolwiek podzielamy pobudki, które skłaniają stronnictwo młodoczeskie do podjęcia czynnej walki przeciw germanizacji i centralizmowi niemieckiemu w Czechach, to jednak nie wiele mamy nadziei, ażeby już teraz udało się Młodoczechom pozyskać większość wyborców dla stronnictwa *Narodnich Listów*.

Gdy Ignatiew z kwaśną miną opuszczał Londyn i z Paryża ciskał piorunami na Disraelego, zadawano sobie w świecie politycznym pytanie, co też dyplomacja rosyjska wymyśli, ażeby zapełnić czas zanim podeschną błota Bessarabji. — Nie długo czekano na odpowiedź: w jednym z dzienników wiedeńskich pojawiła się wiadomość z Petersburga, że Ignatiew będzie się starał wciągnąć Austrję i Niemcy do wspólnej akcji na Wschodzie i tym sposobem wprowadzić na pierwszy plan trójcesarskie przymierze. Lecz urzędowa *Wiener Abendpost* pospiesza z zaprzeczeniem, że wszelkie w tym względzie doniesienia nie mają żadnej podstawy. Obecnie zaś zapowiadają, że hr. Andrassy podejmuje się pośrednictwa, ażeby przywrócić rokowania zerwane w Londynie. W związku z tą wiadomością zdaje się pozostawać oświadczenie angielskiego ministra Northcote, że rokowania nad polityką wschodnią prowadzą się jeszcze, tudzież przyjazd ambasadora francuskiego w Londynie do Paryża w celach, jak donoszą, czysto politycznych; lecz z drugiej strony donoszą dziś z Wiednia, że hr. Andrassy odjeżdża na dłuższy czas do Terebes, co znów nie przemawiałoby za prawdziwością pierwszej wiadomości.

Jenerał Ignatiew przyjął w dzień odjazdu do Berlina jednego z redaktorów starej *Presse*, przed którym w ten sam sposób, jak w Paryżu i Londynie spowiadał się z intencji Rosji, zmierzających do utrzymania pokoju, przyczem nie szczędził namiętnych wycieczek przeciw gabinetowi angielskiemu i Midhatowi. Oświadczył zaś, iż miał polecenie przedłożenia gabinetowi kwestji, azali sprawa wschodnia powinna być kwestją europejską albo wyłącznie rosyjską. — W Londynie nie znalazł on prawdziwie pokój popierającego pojęcia. Polityka Anglji, pragnęłaby czegoś, czego, wziąwszy w gruncie, nie chce na prawdę urzeczywistnić, t. j. pokoju europejskiego. — W Londynie nie robią teraz polityki ludu angielskiego albo kraju, a gdyby przyszło do wojny, Anglja ponosiłaby największą winę jej następstw.

Rosja nie ubiega się za polityką zdobyczy, ale musi obstawać przy obowiązujących a powodzenie wróżących rękojmiach. Przypuśćmy nawet, iż Rosja chciała rzeczywiście prowadzić wojnę zaborczą, naówczas polityka abstencji nie byłaby środkiem do przeszkodzenia ewentualnym zaborom rosyjskim. Co się tyczy sojuszu trzechcesarskiego, jenerał Ignatjew otrzymał podobnież polecenie wprowadzenia jasności, pod względem Rosji, w położenie polityczne. Dotychczas sojusz trójcesarski starał się tylko spełnić przeznaczenie swoje w formie negatywnej, ale już teraz może za wielką sobie poczytywać zasługę, że na wszelki przypadek przeszkodził kryzys europejskiej. Rosja nie może wytrzymać na długo ciężaru mobilizacji; ostatnie również wypadki w Turcji nalegają na roztrzygnięcie. Midhat basza nazwał Ignatjewa blagierem (blagueur). Od jego upadku mahometanie myślą, że mogą robić, co się im podoba. Same nawet interesa Austro Węgier wymagają rychłego rozwiązania.

W parlamencie angielskim starły się dnia 25. bm. w gwałtowny sposób dwa główne kierunki opinji publicznej w Anglji w sprawie wschodniej. Nikt w Anglji nie wyraził się dotychczas surowiej o polityce Gladstona wobec sprawy wschodniej, jak to uczynił Butler-Johnston na posiedzeniu izby deputowanych. Na wstępie swej mowy wspomniał on, że Anglja protestowała niegdyś przeciw rozbiorowi Polski, której dzieje przed… …zdają się powtarzać w tych … Wschodzie. „Opozycja nasza — mówił dalej Buttler — doma… się od rządu, ażeby wspólnie z inn… mocarstwami zajął groźną i energic… postawę wobec Turcji, a nawet, ażeby … pewnemi warunkami wystąpił zbr… przeciw państwu ottomańskiemu. … tyka ta, którąby nazwać można „po… ką napadu“ byłaby hańbą dla rządu, … ryby ją chciał wykonać, a choćby t… popierać; następstwa zaś jej byłyby … szkodliwsze nietylko dla Anglji, le… dla całej ludzkości. W całym świ… mahometańskim zawrzałoby jak w ko… a że stosunki angielskie w Indji nie b… łyby godne zazdrości, gdyby Anglja … akcji przeciw Turcji dała się wciąg… to jest to pewnikiem, który nie po… buje dowodu. Od dawien dawna dąż… w Turcji skrycie do wprowadzenia st… sunków konstytucyjnych, a właśnie Glad… stone był w Anglji tym mężem s… który dzierżąc ster państwa, nie … rał owych usiłowań. Dziś Tu… konstytucję, którą opozycja … „świstkiem papieru“ nazywa… magna charta czemżez … czątku? Turcja jest zbr… rzem państwa angielskiego, za… wiadam na insynuację, ażeby … ciła się w objęcia Rosji, sło… cuzkiego poety: „Padam w … współzawodnika, ażeby g… …c.

Ks. Bismark miał wydać bas… im przybocznym dziennikom, ażeby przestały wycieczek przeciw Fra… uczynił to w ten sposób, jak dono… liński *Tageblatt*, iż na jednym z … wyraził, że stosunki między F… Niemcami nie pozostawi… … nie do życzenia, czego dowo… przybycie jenerała Abzac z powinszowaniem urodzin cesarskich w imieniu marszałka Mac-Mahona.

Jenerał Stosch, minister marynarki, który z powodu nieporozumień z ks. Bismarkiem, podał się był do dymisji, utrzymał się przy władzy, gdyż cesarz nie przyjął dymisji. Rozkaz gabinetowy z dnia 25. bm. oznajmia, że „wola cesarza jest, ażeby szef admiralicji objął napowrót czynności swego urzędu“.

Rokowania w sprawie zawarcia pokoju z Czarnogórą przewlekają się i nie wróżą pomyślnego skutku, gdy układy londyńskie zostały zerwane. W Cetynji głośno mówią o bliskiem podjęciu na nowo kroków wojennych, a ks. Nikita wyraził się temi dniami, że odstąpiwszy już od żądania Zablijaku, Medunu, portu spużskiego i wysp na jeziorze skodrzańskiem, żadnych dalszych ustępstw czynić nie może. Zwołane temi dniami do Cetynji zgromadzenie Czarnogórców uchwaliło nie zniżać tych żądań pod żadnym warunkiem. Książę przedstawił zgromadzonym niepomyślny przebieg układów, nadmieniając, że Turcja przyznaje Czarnogórze tylko nic nieznaczące sprostowanie granic. Zgromadzeni odrzucile tę propozycję z oburzeniem i oświadczyli się stanowczo za dalszą wojną. Do 27. bm. nie otrzymali byli jeszcze delegaci czarnogórscy nakazu do wyjazdu, ale też nie upoważniono ich także do zmniejszenia warunków pokoju

Dzisiejsza *Presse* zaprzecza umieszczonemu wczoraj w dziennikach tutejszych telegramowi ze Lwowa, jakoby koleje galicyjskie otrzymać miały nakaz do szybkiego ustawienia nowych szyn, niezbędnych dla licznych transportów wojska, i oświadcza, że ze strony administracji wojskowej od kilku miesięcy nie wyszło ani jedno zapytanie lub polecenie w sprawach kolejowych.

Do *Polit. Corresp.* piszą z Bukaresztu, że w najkrótszym czasie ma wkr… czyć do Rumunji i rozkwaterować się … niej jeden korpus armji rosyjskiej.

Do *Fremdenblattu* telegrafują … Stambułu, że tureckie ministerstwo w… ny uważa ponowny wybuch wojny z Czarnogórą za rzecz pewną.

Pester Lloyd pisze, że nadzieje pokoju bardzo upadły. Życzyć sobie należ… aby już w końcu przyszło do zlokalizowanej wojny między Turcją a Rosją. Europa potrzebuje rzeczywistego pokoju, … pokój taki tylko wtedy da się osiągnąć, gdy Rosja zmierzy się z Turcją.

Nowa Presse donosi … tiew po świętach wielkano… ma na Wiedeń do Karlsbadu …

Telegramy.

Stambuł 28 marca. Wczoraj na tajnem posiedzeniu obradowała izba nad adresem do tronu. Adres odpiera jednomyślnie i absolutnie wszelkie wdzieranie się zagranicy do spraw wewnętrznych Turcji. Co do Serbji wyraża nadzieję, że będzie wdzięczną za pokój. Co do Czarnogóry, to zapisało się kilku mowców na jutro w tej kwestji.

Londyn 29go marca. Według prywatnych doniesień, Rosja czyni demobilizaję zawisłą od poprzedniej demobilizacji wojsk tureckich, i żąda zawarcia pokoju z Czarnogórą, zastrzegając sobie jednak, że przerwie demobilizację, jeżeli tego wymagać będą nieprzewidziane zajścia w Turcji. Na wczorajszej radzie ministrów byli obecni wszyscy ministrowie.

…eńskie.

…-L. 210 25
…lud. 80.—
…-A. —·—
…k . —·—

…min.

Akc…		…węg. Ostbahn .	—·—
" węgier. … kyt.	1… z…	Galic. Indemniz.	85·—
" anglo-austr. B.	75.75	1864 Losy .	138·—
" Unionbank .	52 75	Franco-L.-Bnk	—·—
" kolei Kar.-Lud.	211 75	Verkehrsbank .	77 75
" " północnej .	181.50	Tureckie losy .	18·25
" " południowej	80·50	Baubank .	00.00
" " alfoldskiej .	96 50	Staatsbahn .	227·—
" " Elżbiety .	131 50	Bankverein .	58·—
" " lwow.-czern.	116.25	Wiener Bauver.	1·59
" " węg. półn. .	99 —	Węgierskie losy	74.—
" " Rudolfa .	109 50	Marki niem. .	60.20
Wiener Baugesell.	—·—		

Usposob.: —

Paryż, 3% renta 72 90; Lombardy 171·—

Berlin,	mark		mark
Rossyj. noty bank.	248 70	Staatsbahn . .	—.—
Akcje kredytowe .	247 50	Kolej rumuńska	12.30
Lombardy . . .	133·—	Austr. banknoty	164 30
Galicyjskie . . .	86.75	Usposob.: —	

Telegramy zbożowe, Wiedeń 28 marca. Okowita 33·00—. Buda-Peszt. Pszenica —·— 13·20. Pszenica na wiosnę —·— —·— Berlin. Pszenica na kwiecień 221·50, żyto loco 163, żyto na paźdz.-listop. —·—, okowita loco 55.—. — Szczecin. Pszenica na Kw.M. 217·— — pszenica na wiosnę 305·— — —·— rzepak 299·— mark.

POCIĄGI KOLEJOWE:

Przychodzą do Lwowa:

Z Krakowa: o godzinie 5 minut 30 ran (pociąg pospieszny); o godzinie 9 minut 25 wieczór (pociąg osobowy); o godzinie 10 minut 35 przed południem (pociąg mięszany).

Z Czerniowiec: o godzinie 9 minut 55 w wieczór (pociąg pospieszny): o godzinie 3 minut 40 rano (pociąg mięszany); o godzinie 2 minut 50 popołudniu (pociąg mięszany).

Z Stanisławowa (na Stryj): o godzinie 7 minut 58 wieczór (pociąg nr. 2); o godzinie 8 minut 52 (pociąg nr. 4).

Z Podwołoczysk (na dworzec w Podzamczu) o godzinie 2 minut 54 rano (pociąg osobowy) o godzinie 3 minut 8 popołudniu (pociąg mięszany).

Z Podwołoczysk (na dworzec lwowski główny): o godzinie 10 minut 33 wieczór (pociąg pospieszny); o godzinie 8 minut 25 rano (pociąg osobowy); o godzinie 3 minut 43 popołudniu (pociąg mięszany).

Odchodzą ze Lwowa:

Do Krakowa: o godzinie 11 minut 3 przed północą (pociąg pospieszny); o godzinie 4 minut 40 rano (pociąg osobowy); o godzinie 4 minut 45 popołudniu (pociąg mięszany).

Do Czerniowiec: o godzinie 6 minut 25 rano (pociąg osobowy); o godzinie 11 minut 25 wieczór (pociąg pospieszny); o godzinie 12 minut 30 w południe (pociąg mięszany).

Do Stanisławowa (na Stryj): o godzinie 11 minut 10 wieczór (pociąg nr. 3).

Do Podwołoczysk (z Podzamcza): o godzinie … 4 wieczór (pociąg osobowy); o … minut 11 w … (pociąg …

Lwów, z Izby handlowej dnia 2?go marca.	dają	żądają
I. Akcje za sztukę:		
Kolei galic. Kar.-Ludw. po 200 zł.	209 50	211 50
" lwowsko-czern. " 200 "	114 50	116 75
Banku hipoteczn. galic. " 200 "	216 —	219 —
" kredyt. galic. " 200 "	213 —	216 —
II. Listy zast. za 100 zł.		
Tow. kredyt. galic. 5% w. a.	83 70	84 50
" " " 4% "	77 —	78 —
" " " 5% "	88 70	84 50
Banku hipoteczn. gal. 6%	87 60	88 50
Galic. zakł. kred. włośc. 6%	90 —	91 50
III. Listy dłużne za 100 złr.		
Ogóln. roln. kred. zakł dla Galicyi i Bukowiny 6% losow. w 15 lat.	90 —	91
Towarz. kred. miejsk. 6% we losowane w 15 latach	— —	— —
IV. Obligi za 100 zł.		
Indemnizacyjne galicyjskie	84 75	85 75
Pożyczki krajowej z r. 1873 po 6%	90 —	92 —
Losy miasta Krakowa	14 —	15 50
" " Stanisławowa	19 50	21 50
V. Monety.		
Dukat holenderski	5 …	5 80
" cesarski	5 73	5 86
20-frankówka	9 78	9 90
Półimperjał rosyjski	9 95	10 20
Rubel rosyjski srebrny	1 66	1 76
" " papierowy	1 49	1 51
100 marek niemieckich	60 —	61 —
Srebro	109 —	111 —
Wiedeń, 27 marca		
5% zjedn. dług państw. banku.	63 40	63 55
" " srebrem	67 10	67 25
" Obl. indemn. …ż. Austrji	101 50	102 50
" " " …zeskie	100 50	101 50
" " " węgierskie	74 75	75 25
" " " galicyjskie	84 75	75 25
" " " bukowińskie	88 25	88 —
" " " siedmiogrodzkie	71 15	71 50
" węg. poż. kol. (300 fr.) 120 zł.	99 75	100 25
Listy zastawne.		
…% Banku narod. listy	96 25	96 40
% galicyjskie	76 75	— —
% "	84 —	85 —
% galic. zakł. kred. włość.	90 —	— —

	dają	żądają
Tow. kred. miej. 6% w 151	81 —	82 —
6% Zakł. kr. z. w Krak. w l. 18	88 —	89 —
7% " " " " 20	97 50	98 50
6% " " " " 36	86 —	87 —
5½ sr. " " " 36	9… —	— —
5% węgierskie listy	— —	80 —
5% zakł. kredyt. austr.	105 50	106 —
5% zakł. kred. ziem. austr. spłacal. w 33 latach	89 25	89 75
5% Domen. państ. … złr.	142 25	142 50
6% Banku galic. hip.	87 20	87 50
Pożyczki loteryjne.		
Losy pożycz. z roku 1839	287 —	289 —
" " " 1854	105 75	106 25
" " " 1860	110 50	111 —
⅕ los. pożyczki aus. pań. z r. 1860	118 75	119 25
Losy pożyczki z r. 1864	133 —	133 50
" prem. pożyczki węg.	74 75	75 25
" Comorente	21 50	22 —
" kredytowe	164 25	164 75
" żeglugi par. na Dunaju	93 50	94 —
" księcia Salm	39 —	39 25
" " Palffy	28 75	29 25
" " Klary	3… —	31 50
" h. St. Genois	25 25	— —
[illegible]	30 50	31 50
[illegible]	24 25	24 75
" hr. W…	22 50	23 50
" hr. Keg…	13 50	14 —
" Rudolfa	13 50	14 —
" tureckie 400-…	18 80	19 10
Akcje bankowe …		
Banku narod. aust…	…5 —	825 —
Zakładu kredytow…	…30	154 50
Żeglugi parowej na…		…9 —
Kolei północnej Fer…		1830
" rządowej fr. a.	226 —	226 50
" zachod. c. Elżbiet…	132 50	133 —
" południowej	80 60	81 —
" galicyjskiej	212 50	213 —
" czerniowieckiej	116 50	116 75
" Albrechta	40 —	40 50
" węg. półn.-wschodn.	97 50	98 —
" ks. Rudolfa 200 złr.	110 50	111 —
" Alföldsko-Finmańsk.	98 50	99 —
" koszycko-Bogumił.	88 50	89 —
" siedmiogrodzkiej	85 —	86 —

	dają	żądają
Kolei cisańskiej	163 —	164 —
" wschodnio-węgierskiej	— —	— —
" austrjack. półn.-zach.	115 75	116 —
" Franciszka-Józefa	122 —	122 50
Banku anglo-austrjackiego	76 25	76 50
Zakładu kredytowego węgierskiego	142 —	142 25
Banku franko-austrjackiego	— —	0 —
" franko-węgierskiego	—	[illegible]
" Banku galicyj. dla handlu i przem. w Krakowie	— —	— —
" krajowego galicyjskiego we Lwowie	— —	— —
" galic. hipotecznego	— —	— —
" dla obrotu ogólnego	80 —	80 50
Obligi pierwszeństwa.		
Kolei Dniestrzańskiej	— —	— —
" Koszycko-Bogumińskiej	68 30	68 70
" państwowej 500 fr.	151 —	153 —
" Emisja z r. 1867	143 50	144 50
" południowej 500 fr.	115 —	115 50
" Bony 1875-1876 6%	— —	— —
" półn. c. Ferd. 100 złr. m. k.	100 50	101 —
" " " 100 złr. w. a.	95 50	96 —
" " " w srebrze 5%	106 —	106 25
" południ. półn. niem. 5% za 100 złr. w. a.	85 50	86 —
" 5% w srebrze	91 50	92 50
" gal. Kar.-Lud. 300 złr. w. a. w srebrze 5% za 100 złr.	100 50	101 —
" Emisja II.	98 —	98 50
" Lwowsko-Czerniowiec. po 300 złr. (w sreb. po 5% za 100)	77 50	78 —
" Emisja z r. 1867	76 75	77 25
" Siedmiogr. 200 złr. w. a.	60 75	61 —
" w srebrze 2% za 100 złr.	76 75	77 25
Austr. Lloyd 100 złr. m. k.	— —	— —
Towarzys. pragskie przem. zel. po 300 złr.	89 —	90 —
Waluty.		
Cesarskie korony.	5 84	5 86
" dukat na wagę	5 84	5 86
Napoleondory	09 91	09 92
Suweryny angielskie	12 40	12 50
Imperjały rosyjskie	— —	— —
Srebro	111 25	111 50
Srebro, kupony	— —	— —
Bank. pań. Niemiec. na 100 m.	61 —	60 10

Właściciel i odpowiedzialny redaktor Liberat Zajączkowski. Druk Kornela Pillera.